



107163 - Reguliere school voor voortgezet onderwijs mocht leerling met extra ondersteuningsbehoefte die lang thuis heeft gezeten, weigeren.

ADVIES

in het geding tussen:

de heer en mevrouw A, wonende te B, verzoekers,

en

C, gevestigd te D, het bevoegd gezag van E, verweerder
gemachtigde: mevrouw mr. R. van der Velde-Buist

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift van 25 februari 2016, aangevuld op 11 maart 2016, hebben verzoekers aan de Commissie een geschil voorgelegd over het besluit van 28 januari 2016 om F niet toe te laten tot E.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend op 10 maart 2016, aangevuld op 22 maart 2016. De mondelinge behandeling van het geschil vond plaats op 29 maart 2016 te Utrecht. Verzoekers waren ter zitting aanwezig en werden vergezeld door F en de heer G, ambulante begeleider van X, als informant.

Verweerder werd ter zitting vertegenwoordigd door de heer H, voorzitter College van Bestuur, en de heer J, vestigingsdirecteur locatie E, daartoe bijgestaan door de gemachtigde.

Namens het samenwerkingsverband was aanwezig de heer K, directeur.

Verzoekers hebben ter zitting een pleitnotitie overgelegd.

2. DE FEITEN

1. Verzoekers zijn de ouders van F, geboren op 8 januari 2000. Door L, kinder- en jeugdpsychiatrie, is bij F in 2011 de eerder gestelde diagnose klassiek autisme bijgesteld naar pdd-nos. Het IQ van F is in 2009 vastgesteld op 128 en in 2013 op 116.
2. F heeft groep 1 tot en met 5 op een reguliere basisschool gezeten. Vervolgens heeft F periodes thuis gezeten afgewisseld met een interne behandeling bij L gecombineerd met onderwijs, en onderwijs op een sbo- en een vso-school.
3. In september 2013 heeft F een proefplaatsing gehad bij E (hierna: de school). F stond op dat moment ingeschreven bij M, een vso-school. Op de tweede dag van de proefplaatsing vond een incident plaats tussen F en een medeleerling waarbij F deze medeleerling heeft geslagen. De proefplaatsing is daarop beëindigd.



4. Daarna heeft F grotendeels thuisgezeten. Het schooljaar 2014-2015 was F volledig vrijgesteld van de leerplicht. In het najaar 2014 is F gestart op de rebound, met het traject herstart. Hij is hier drie keer geweest.
5. Op 15 juni 2015 vond een gesprek plaats over de mogelijkheden om F zijn schoolloopbaan te laten voortzetten tussen verzoekers, de directeur en de orthopedagoog van het samenwerkingsverband, de coördinerend docent van de rebound, de gezinshulpverlener van L, een medewerker van S (zorg- en welzijnsteam van de gemeente) en de leerplichtambtenaar. Uit het gesprek kwamen drie opties naar voren, te weten: niets doen en hopen dat F geen gevaar voor zichzelf of anderen gaat vormen, een 24-uurs behandeling in het N (centrum voor autisme), of dagbehandeling in samenwerking met een school in de regio.
6. Op 11 november 2015 hebben verzoekers F schriftelijk aangemeld bij de school. Op verzoek van de school hebben verzoekers aanvullende informatie verstrekt, bestaande uit een verslag van 24 november 2015 van de gezinshulpverlener van L met de laatste ontwikkelingen, een verslag van een psychologisch onderzoek van 6 februari 2013 van L en een indicatiebesluit van 21 maart 2011 van Bureau Jeugdzorg. Daarnaast heeft de school informatie opgevraagd bij de leerplichtambtenaar en de rebound. Dit laatste bestond uit een handelingsplan voor de periode november – december 2014 en een ontwikkelingsperspectief vastgesteld op 23 november 2015.
7. Op 7 december 2015 vond over de aanmelding een gesprek plaats tussen de adjunct-directeur onderbouw, de zorgcoördinator en de orthopedagoog van de school en F, verzoekers, de ambulante begeleider van X (zorgverlener), diens leidinggevende en de gezinshulpverlener van L.
8. Op 10 december 2015 vond een gesprek plaats tussen de orthopedagoog van de school en F in aanwezigheid van zijn ambulante begeleider van X.
9. Bij brief van 15 december 2015 heeft de school F voorlopig afgewezen, omdat de school niet in zijn ondersteuningsbehoefte kan voorzien. De school geeft in deze brief aan dat zij op zoek gaat naar een andere passende school.
10. Op 5 januari 2016 vond een gesprek plaats tussen F, verzoekers, de ambulante begeleider van X, de gezinshulpverlener van L, de adjunct-directeur onderbouw, de zorgcoördinator en de orthopedagoog van de school. In dit gesprek is gesproken over de voorlopige afwijzing en een andere passende onderwijsplek voor F.
11. Bij brief van 28 januari 2016 heeft de school het verzoek om toelating van F tot de school definitief afgewezen.
12. Verzoekers hebben hiertegen op 5 februari 2016 een bezwaarschrift ingediend bij verweerder en zich op 25 februari 2016 gewend tot de Commissie.



3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Verzoekers

F wil graag naar regulier voortgezet onderwijs, dit is gezien zijn intelligentie ook het meest passend bij hem. Daarom hebben verzoekers hem bij de school aangemeld. F heeft vanwege zijn hoogbegaafdheid en hooggevoeligheid baat bij een onderwijsomgeving met gelijkgestemden waarin hij wordt uitgedaagd.

Het gedrag van F komt voort uit zijn hoogbegaafdheid en hooggevoeligheid, de diagnose pdd-nos klopt niet. F wil graag naar E, omdat hij zich hier tijdens de proefplaatsing in 2013 erg prettig voelde en hij wil bewijzen dat hij het kan. De school rekent hem echter nog steeds af op het incident dat toen heeft plaatsgevonden. Verzoekers keuren het gedrag van F bij het incident in 2013 niet goed, maar hij heeft de treiterende medeleerling drie keer gewaarschuwd en daarna pas fysiek gereageerd. De school kijkt onvoldoende naar wat aan het incident vooraf ging en blijft ervan uitgaan dat F zich opnieuw zo zal gaan gedragen. F is inmiddels ruim twee jaar ouder en is in zijn ontwikkeling gegroeid. Hij is recent gestart met voetbal en dat gaat goed, terwijl hij daar ook met onverwachte situaties te maken heeft. De ambulante begeleider van X – die sinds november 2015 voor drie uur per week bij het gezin is betrokken – geeft aan dat F reflecterend gedrag kan laten zien, onder meer in fysiek contact tijdens het sporten. Ook de gezinshulpverlener van L ziet enige vooruitgang. De school heeft onvoldoende bekeken of ondersteuning vanuit X een oplossing is. De school heeft F geen kans gegeven.

M in Z is niet passend, daarom dat verzoekers ook geen toestemming hebben gegeven om de gegevens over F met M uit te wisselen. F heeft in het verleden al op M gezeten en dat ging niet goed. Zijn hulpvraag wordt daar niet beantwoord als gevolg waarvan hij, mede door het gedrag van de andere leerlingen, verder afglijdt. Daarnaast heeft M geen havo. Verzoekers hebben dit ook aan verweerder aangegeven, maar hij heeft geen ander – wel – passend aanbod gedaan. De rebound zou een tijdelijke oplossing kunnen zijn, maar alleen als de garantie wordt gegeven dat F daarna – als hij zijn achterstand heeft ingehaald – door kan stromen naar het regulier onderwijs bij de school.

Verweerder

Er is serieus onderzocht of F tot de school kon worden toegelaten en dit proces is zorgvuldig geweest. De reden voor de afwijzing is dat de school niet in de onderwijsbehoefte van F kan voorzien. F moet vanwege zijn leerachterstand gedurende een langere periode een individueel onderwijstraject volgen waarbij meerdere uren per dag één-op-één-begeleiding nodig is om het niveau van F op de verschillende vakken te bepalen en de hiaten in kaart te brengen. Daarnaast mist F de sociale vaardigheden die nodig zijn om te kunnen functioneren in de relatie met medeleerlingen en docenten, wat zich heeft geuit en nog steeds kan uiten in agressief gedrag. F heeft niet laten zien dat hij sinds 2013 heeft geleerd om op een andere manier te reageren als hij boos is. De school kan geen setting bieden waarbinnen die vaardigheden minder nodig zijn en biedt ook geen therapeutische hulpverlening waarmee de ontbrekende vaardigheden kunnen worden aangeleerd. De veiligheid van F en zijn medeleerlingen kan daarom niet worden gewaarborgd.



Verweerder heeft om aanvullende informatie gevraagd, omdat het recente onderwijsverleden van F de rebound betrof waar hij slechts drie keer is geweest. Uit de aanvullende informatie, en dan met name het verslag van 15 juni 2015 en het opp van november 2015, kwam een behoorlijke ondersteuningsbehoefte naar voren. Daarom is verweerder met verzoekers het gesprek aangegaan, om zo meer zicht te krijgen op F's ondersteuningsbehoefte. Verzoekers gaven echter weinig meer aan dan dat zij menen dat F gewoon kan instromen in het regulier onderwijs. Daarom heeft ook de orthopedagoog nog een gesprek gevoerd met F. Hieruit kwam naar voren dat F niet of onvoldoende in staat is te reflecteren op zijn gedrag en nog steeds zou handelen zoals hij bij het incident in 2013 heeft gedaan.

Uit de stukken kwam onder meer naar voren dat F is gebaat bij duidelijkheid, voorspelbaarheid en structuur en dat hij van tevoren moet weten wat er van hem wordt verwacht. Voorts dat hij behoefte heeft aan begeleiding van een docent in vrije situaties en aan onderwijs in een zeer kleine, overzichtelijke en gestructureerde setting waar begeleiding op maat mogelijk is. De school kan deels in deze ondersteuningsbehoefte voorzien, maar niet in de mate die F nodig heeft. Verzoekers geven weliswaar aan dat F een positieve gedragsverandering laat zien, maar dit is voor dit moment onvoldoende waarbij de school zich baseert op de aangeleverde informatie. In het gesprek van 15 juni 2015 wordt geadviseerd dat F een periode doorbrengt in het N ter 'herprogrammering' van zijn gedrag. Tussen dit gesprek en de aanmelding in november 2015 is er weinig gebeurd dat een andere blik werpt op het advies dat in het gesprek van 15 juni 2015 is gegeven. De ondersteuningsbehoefte van F gaat de ondersteuningsmogelijkheden van de school te boven. In de school is weliswaar een steunpunt voor leerlingen, maar dit biedt slechts enkele contactmomenten per week en niet de intensieve begeleiding die F nodig heeft. Ook inzet vanuit het samenwerkingsverband, zoals bijvoorbeeld ambulante begeleiding, is onvoldoende om tegemoet te komen aan F's ondersteuningsbehoefte.

Verweerder heeft geprobeerd om een andere passende school voor F te vinden maar verzoekers weigeren hierbij medewerking. Verweerder mocht geen gegevens uitwisselen met andere scholen. Daarom heeft verweerder de casus van F alleen globaal en anoniem kunnen voorleggen. Er is telefonisch contact geweest met het samenwerkingsverband over welke scholen een passend aanbod zouden kunnen hebben. Gelet op de ondersteuningsbehoefte van F is in de regio alleen de Linc-klas van M passend. Die is speciaal gericht op leerlingen die lang thuis hebben gezeten en met intensieve begeleiding weer terug kunnen groeien in het onderwijs en waar onderwijs op havo-niveau gevolgd kan worden. M is ook bereid om F te plaatsen. Vanwege de bezwaren van verzoekers tegen vso heeft verweerder ook nog verder rondgebeld en ook onderzocht of een van de praktijkscholen nog iets voor F kon betekenen, omdat zij veel individuele begeleiding bieden. M is echter het meest passend. Verzoekers weigeren echter elk aanbod en blijven vasthouden aan E. Plaatsing na een periode op de rebound kan verweerder niet garanderen, omdat dit afhankelijk is van hoe F zich op de rebound zal ontwikkelen.



4. INBRENG SAMENWERKINGSVERBAND

Sinds het najaar 2014 is er contact met verzoekers om voor F, die toen thuis zat, een passende onderwijsplek te vinden. Ook was er contact met de gezinshulpverlener van L.

Het voorstel was toen om enige tijd thuisonderwijs te gaan volgen en vervolgens via de rebound weer het klassikaal onderwijs in te stromen. Het thuisonderwijs is niet goed van de grond gekomen, maar F is wel naar de rebound gegaan. Daar bleek dat het frustratie- en tolerantieniveau van F niet hoog is.

Op 15 juni 2015 heeft het laatste gesprek met verzoekers plaatsgevonden. In dat gesprek is zowel vanuit L als het samenwerkingsverband geconcludeerd dat regulier onderwijs nog geen optie was. F heeft veel orthopedagogische ondersteuning nodig en voor teruggeleiding naar het regulier onderwijs is eerst één-op-één begeleiding nodig. Het is de vraag of de benodigde specialistische hulp op de rebound voldoende voorhanden is. Bovendien is de rebound een tijdelijke voorziening. Een mogelijkheid zou zijn om – mede gelet op de voorzichtige positieve ontwikkeling – met een vso-school te bekijken of een traject waarbij F start in het vso, door kan stromen naar de rebound en van daaruit naar het regulier onderwijs, tot de mogelijkheden behoort. Meteen instromen in het regulier onderwijs is echter – alleen al vanwege de onderwijsachterstand – niet haalbaar. Ook niet met inzet van ambulante begeleiding.

5. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Aanmelding leerling met extra ondersteuningsbehoefte

Verzoekers hebben F op 11 november 2015 schriftelijk aangemeld. Op grond van artikel 27 lid 2b Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) dient het bevoegd gezag te beoordelen of de aanmelding een leerling betreft die extra ondersteuning behoeft. Wanneer een leerling met een extra ondersteuningsbehoefte wordt aangemeld bij een school, dient het bevoegd gezag op grond van artikel 2 Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (WGBH/CZ) te onderzoeken of de extra ondersteuning in de vorm van doeltreffende aanpassingen zelf kan worden geboden, al dan niet met financiering of arrangementen vanuit het samenwerkingsverband. De verplichting tot het verrichten van doeltreffende aanpassingen geldt niet wanneer de aanpassingen een onevenredige belasting vormen (*Kamerstukken II 2011/12, 33 106, nr. 3, p. 17*).

Verweerder heeft aanvullende informatie opgevraagd teneinde de ondersteuningsbehoefte van F te kunnen vaststellen. Op grond van de bij aanmelding, de nadien verstrekte informatie en de gesprekken, kan worden vastgesteld dat F een leerling is met een extra ondersteuningsbehoefte. Verweerder diende derhalve na de aanmelding van F te onderzoeken of de school de benodigde ondersteuning zelf kan bieden al dan niet met inzet van middelen of arrangementen vanuit het samenwerkingsverband.



Ondersteuningsmogelijkheden van de school

Uit het schoolondersteuningsprofiel van de school (sop) blijkt dat de school begeleiding en verschillende voorzieningen heeft voor leerlingen met een (extra) ondersteuningsbehoefte. De beschikbare voorzieningen bestaan uit mentoren, leerlingbegeleiders, de orthopedagoog en het steunpunt voor leerlingen die cognitief in staat zijn, maar door specifieke problemen (bijvoorbeeld werkhouding) dreigen uit te vallen. De ondersteuningsbehoefte van F sluit hier onvoldoende op aan. Tijdens het overleg in juni 2015 is geconcludeerd dat hij vooral is aangewezen op integrale behandeling voor zijn gedrag, zo mogelijk in combinatie met onderwijs binnen een speciale onderwijssetting. Deze conclusie is destijds niet gebaseerd op een momentopname, maar volgde nadat het samenwerkingsverband al langere tijd betrokken was geweest bij het onderzoek naar de onderwijsmogelijkheden voor F. Bovendien is deze conclusie mede gebaseerd op niet succesvolle ervaringen om F te laten deelnemen aan het vso, via een proefplaatsing aan regulier onderwijs en aan plaatsing op de rebound, een speciale onderwijsfaciliteit van het samenwerkingsverband. Na het overleg in juni 2015 heeft F geen onderwijs gevolgd binnen een reguliere onderwijsomgeving. Verweerder heeft na de aanmelding van november 2015 opnieuw onderzoek gedaan naar F. In dat kader heeft hij gesprekken gevoerd met verzoekers en F en heeft er een aanvullend gesprek plaatsgevonden tussen zijn orthopedagoog en F. Verweerder heeft in zijn beslissing meegewogen dat er kennelijk wel enige verbetering merkbaar is in het gedrag van F. Volgens verweerder is het beeld evenwel nog steeds dat F gedurende een langere periode intensief dient te worden begeleid om de achterstand die is ontstaan vanwege het thuiszitten in te halen. Ten aanzien van zijn gedragsgerelateerde ondersteuningsbehoefte is aannemelijk dat F zich kan ontwikkelen binnen een gestructureerde setting met veel individuele begeleiding. In deze ondersteuningsbehoefte kan door de school niet worden voorzien, gelet op de beschikbare ondersteuningsmogelijkheden, mede beschouwd die van het samenwerkingsverband en de structuur van de school, waar regulier onderwijs wordt aangeboden. Er zijn geen doeltreffende aanpassingen denkbaar die in redelijkheid van verweerder mogen worden verwacht om F het regulier onderwijs binnen zijn school te laten volgen. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid kunnen concluderen dat de school niet kon voorzien in de ondersteuningsbehoefte van F.

Andere passende school

In artikel 27 lid 2c WVO is bepaald dat het bevoegd gezag van een school niet eerder een besluit tot weigering toelating neemt, dan nadat het bevoegd gezag er, na overleg met de ouders en met inachtneming van de ondersteuningsbehoefte van de leerling en de schoolondersteuningsprofielen van de betrokken scholen, voor heeft zorg gedragen dat een andere school bereid is de leerling toe te laten.

De Commissie stelt vast dat verweerder het bevoegd gezag van M bereid heeft gevonden om met verzoekers en F in gesprek te gaan over de mogelijkheden voor plaatsing in de Linc-klas. Hiertoe heeft verweerder een verklaring van M overgelegd. Uit deze verklaring blijkt eveneens dat M over



daadwerkelijke plaatsing geen uitsluitel kan geven, omdat er meer informatie nodig is dan nu door verweerder kon worden verstrekt.

Gebleken is dat in de regio waar F woont M in Z de enige vso-school is waar een aparte klas bestaat voor leerlingen die langere tijd thuis hebben gezeten en het onderwijsproces weer moeten oppakken en waar bovendien onderwijs op havoniveau wordt aangeboden. Weliswaar heeft verweerder nog telefonisch contact opgenomen met enkele andere scholen, maar dit was vooral vanwege de bezwaren van verzoekers. Niet gebleken is, dat er een ander passend aanbod voorhanden is.

Nu verzoekers weigerden om verder het gesprek aan te gaan over andere passende scholen en om toestemming te verlenen om gegevens over F te verstrekken ten behoeve van plaatsing op een andere school, heeft verweerder met dit aanbod van M kunnen en mogen volstaan.

Verweerder heeft dan ook in redelijkheid kunnen besluiten om F te weigeren toe te laten tot de school. De Commissie zal het verzoek dan ook ongegrond verklaren.

6. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de Commissie het verzoek ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 3 mei 2016 door mr. D. Ghidei, voorzitter, drs. A.H.T. Gieling en drs. M.E. Post, leden, in aanwezigheid van mr. O.A.B. Luiken, secretaris.

mr. D. Ghidei
voorzitter

mr. O.A.B. Luiken
secretaris